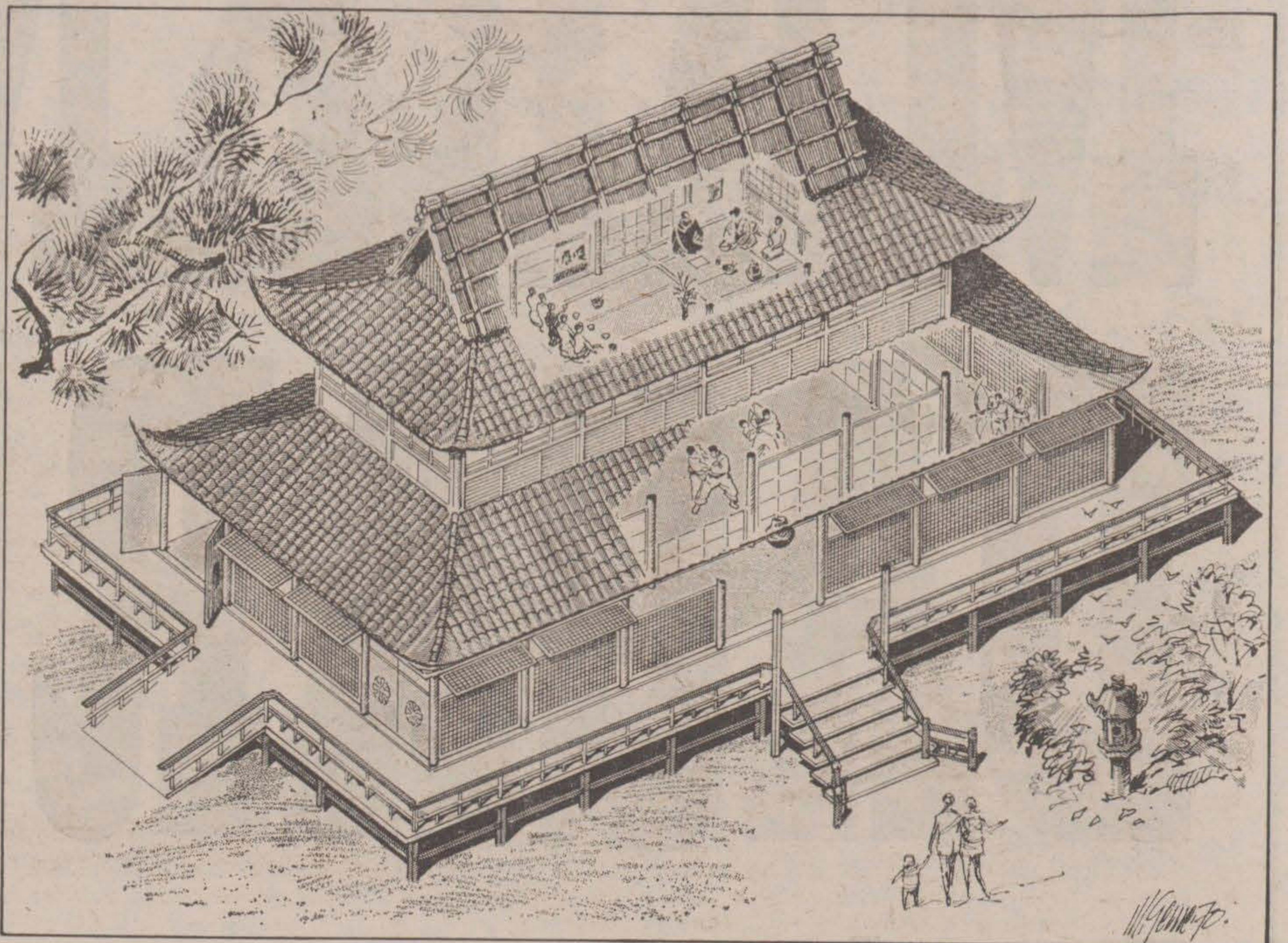

En bit av Japan flyttar till Djurgården...

Intendent Bo Sommarström i den lummiga museiparken där allmänhetens tehus ska stå.

Foto: HASSE PERSSON

Magnus Gernes teckning visar ungefär hur man tänkt sig att det japanska tehuset ska se ut. Allmänheten ska kunna sitta i trädgården eller promenera omkring i huset där det blir japanska sporter och teeceremonier.

Här ska vi lära oss dricka te!

Stockholm ska få ett äkta japanskt tehus, öppet för allmänheten som ett vanligt fik. Det blir det enda i sitt slag utanför Japan — en värdig efterträdare till tehuset Tetley som kanske försvinner från Kungsan tillsammans med de lummiga almarna.

Platsen blir trädgården till etnografiska museet på Djurgården. Med utsikt över vattnet.

Vem som helst ska kunna sitta i eller vid den luftiga låga träbyggnaden med det grönglaserade tegeltaket och dricka te och samtidigt få i sig kulturhistoria. Museets Asien-bas, intendent Bo Sommarström, räknar med att några hundra människor ska kunna serveras åt gången i tehusets trädgård.

Det kan bli såväl "kaffetanter" som ungdomar som protesterar utanför amerikanska ambassaden. Ambassaden ligger i närheten.

• Låga bänkar

Precis som i Japan ska gästerna sitta lågt, nära marken, när de dricker sitt te. Kanske på små bänkar mellan dvärgträden och stenlyktorna.

Själva tehuset blir 30 gånger 10 meter och i två våningar. Väggarna blir flyttbara precis som i Japan så att rummen kan varieras efter behov.

På nedre botten får man ägna sig åt japanska sporter, till exempel bågskytte, judo, karate och kendo. De heter med ett gemensamt ord budo (uttalas: bo-do) och därför ska hela huset kallas budo-hus.

• Te-lektioner

Ibland blir det förevisning i japansk te-ceremoni på nedre botten. Då får de högljudda budo-utövare gå någon annanstans ty te ska drickas under absolut tystnad.

På övre våningen blir det troligen ett permanent te-ceremonirum där allmänheten ska kunna lära sig laga te på japanskt sätt och att sitta på golvet och att vara ödmjuka coh bocka och buga.

Exakt hur huset ska utformas är ännu inte klart. Det ska bli nordisk arkitektävian i höst om etnografiska museets nya huvudbyggnad och resultatet av den blir avgörande för tehusets placering och utseende.

Det kommer dock att se helt japanskt ut.

• Enda budo-huset

uBudo-byggnaden blir den absolut enda i sitt slag utanför Ja-

pan. Och inte ens där finns det kvar särskilt många äkta gamla budohus som verkligen används för sitt syfte.

Rektor Robert von Zandor, 41, Stockholm var nyligen i Japan och blev 5:a i japanska mästerskapen i kendo (sabelfäkting). Japanerna blev så kompis med honom att de erbjöd sig att eventuellt skänka svenska staten ett budohus.

Zandor har presenterat en förslagsskiss för museistyrelsen som godkänt den. Expressens Magnus Gerne visar häröver hur budo-huset och dess trädgård troligen kommer att se ut. Bygget väntas börja nästa sommar.

— BJÖRN VON BAHR

När det stormade förra hösten, blåste plåtar och tegel ner från taket. Nästan ett år senare ligger trasiga takplåtar fortfarande kvar i källaren. — Under dom här sakerna som är så farliga för ungarna, hittade vi fullt med råttor, berättar Vidar Nilsson.

Sen portvakten flyttade fungerar inget i huset — dags för tvångsförvaltning?

För sex år sedan flyttade portvakten in till stan. Sedan dess strejkar det mesta i huset på Inteckningsvägen i Hägersten. När hyresgästerna klagat är värden oanträffbar.

Därför får de t ex klara sig utan trapplyse och ett ordentligt, säkert trappräcke.

Sista gången en av hyresgästerna fru Astrid Nilsson fick tag på hyresvärden var på juldagen. Då var alla elementen i lägenheten iskalla. Familjen fick sova tätt ihop för att hålla värmen nägorlunda uppe.

— I två månader har vi varit utan varmvatten. Pannan är trasig, och ingen har fyllt på olja.

— Vi betalar för varmvatten, men varje gång vi behöver det, måste jag sätta en stor kittel på spisen och värma vatten, säger fru Nilsson.

— Vi har ringt till hälsovårdsnämnden och hyresgästföreningen. Men dom säger att dom inte kan göra något, så länge dom inte får tag på värden.

För ett par dagar sedan stannade en oljebil utanför huset. Men när fru Nilsson sett hur man fyllt på olja, var varmvattnet lika kallt som vanligt.

— Pannan slocknar när oljan tar slut, och det finns förstas ingen som kan sätta på den. Jag fick gå in till en bilfirma här nere och be dom hjälpa mej.

— Men nu bolmar det så ur vår skorsten att grannarna i husen runt omkring har börjat klaga. Dom står inte ut med lukten och vill att vi stänger av pannan.

— Hur vi än ringer till värden, får vi ingen som lagar den.

Familjen Nilsson består av fyra personer. De trängs i en etta med matrum och kök. Herr Vidar Nilsson arbetar i skift och måste ofta sova på dagarna.

— Vi vill byta till större. Men vem vill flytta in i det här huset frivilligt?

— På taken är plåtarna och tegelpannorna fortfarande lösa efter höststormen, säger herr Nilsson. Vi har sett till att plåtarna kommit ner i källaren, så att barnen inte gör sej illa på dom. Men det finns fortfarande risk att det ramlar nåt löst från taket bara det blåser ute.

— Nere i källaren och utanför på gården finns det fullt med råttor.

— Portlåset fungerar inte, så vi måste antingen ställa upp porten eller passa brevbäraren varje dag.

— Brevlådorna är trasiga. Osv, osv...

På Hyresgästföreningen i Stor-Stockholm svarar 1:e ombudsman Owe Berlin:

— Det har inte varit aktuellt med någon tvångsförvaltning, eftersom vi aldrig fått in någon anmälan.

— Bara en gång har vi haft kontakt med en hyresgäst i fastigheten. Det var för ett år sedan, och då gällde det en lägenhetsreparation. Vi kontaktade förgäves hyresvärden, och utförde sedan reparationen för värdens pengar genom att hålla inne hyran.

— Men vi kanske ska ta en titt på det här huset i alla fall. Så får vi se vad det leder till. Efter domen mot den Ideströmska fastigheten på Essingen har vi ju fått ett utomordentligt påtryckningsmedel mot hyresvärdarna.

— MARGARETA SCHWARTZ